

Rinus van Den: 'Diagnose kanker' Uitgeverij Boekscout, Soest 2013. ISBN 9789462066021 Zie ook www.boekscout.nl (Kanker/PO/1)

Soort boek/Ziekte/Stijl: Egodocument van Rinus van Den over de periode dat bij zijn eerste vrouw Margreet kanker werd geconstateerd, waarvan niet duidelijk was waar de oorsprong lag. Zij had onder andere klachten aan haar schouderblad, in de rug en darmen. In dit boek beschrijft hij hoe het leven van hem en zijn kinderen daardoor veranderde. Het boek begint met drie inleidende hoofdstukken, waarna Rinus zich vanaf pagina 25 in briefvorm richt tot de kinderen van hem en zijn gestorven vrouw Margreet.

Rinus van Den: 'Hoewel ik graag schrijf is het eigenlijk nooit mijn ambitie geweest om een boek te schrijven. Dit is ontstaan doordat wij in onze gezinssituatie te maken kregen met ingrijpende gebeurtenissen. Om deze te verwerken en ook om wat gebeurd is vast te leggen voor mijn kinderen die nog jong waren, heeft dit geresulteerd tot de totstandkoming van het boek *Diagnose kanker*.'

Over de schrijver: Rinus van Den (1966) is geboren in Warmond en woont sinds 2004 in Woubrugge. Hij was getrouwd met Margreet die kanker kreeg en in 2002 stierf toen hun kinderen Mark, Yoeri en Cynthia respectievelijk 9, 7 en drie jaar oud waren. Hij werkte onder andere als aannemer. Rinus van Den is daarna nog getrouwd geweest met Fiona, met wie hij een dochtertje heeft. Zij liggen in echtscheiding bij het schrijven van dit boek.

Korte Beschrijving: Van Den beschrijft in de eerste drie hoofdstukken hoe hij ertoe gekomen is dit boek te schrijven. Daarbij gaat hij in op de 'vechtscheiding' waarin hij is beland en hoe moeilijk het was om twee gezinnen tot een te laten samen smelten nadat hij, na de dood van Margreet, opnieuw getrouwd was met Fiona. Ook licht hij zijn leven met Margreet toe en de dood van zijn zwager John, de broer van Margreet, die terminale darmkanker had en uiteindelijk met behulp van euthanasie stierf.

Daarna beschrijft hij in hoofdstuk vier, in briefvorm aan zijn kinderen hoe hun leven veranderde vanaf het moment dat bij Margreet de diagnose kanker vastgesteld was. Aan bod komt onder andere hoe hun gezinsleven veranderde, hoe zij altijd al als een moederkloek voor haar kinderen zorgde en dat ook probeerde te doen toen zij ziek was. Hoe zij samen probeerden het leven van hun kinderen niet door de ziekte te laten domineren, worstelden met emoties en zich voorbereidden op de dood van Margreet. Wat daarbij kwam kijken, welke emoties daarbij los kwamen en hoe dat later ook hun leven heeft beïnvloed. Op het hele gezin er omheen heeft deze periode veel impact gehad.

Rinus: 'Zwaar is dat natuurlijk in de eerste plaats voor de patiënt. Maar ook op het hele gezin er omheen heeft deze strijd veel impact. Hoe maak je als jonge ouders met

kleine kinderen een dergelijk proces mee? In Diagnose kanker omschrijf ik persoonlijk hoe dit ons gezin verging. In welke achtbaan van emoties mijn kinderen en ik terechtwamen. En hoe het na jaren nog steeds ons leven beheerst.'

Wat viel op: Ontroerend is dat Rinus heeft bedacht om dit boek te schrijven, ook voor zijn kinderen, omdat ze zo jong waren toen hun moeder stierf. Opdat ze beter begrijpen wat er aan de hand was toen zij nog zo klein waren. Het zal hopelijk uitnodigen tot meer gesprekken met elkaar over de herinnering van alle familieleden aan Margreet.

Citaten: Pag. 25: Lieve Mark, Yoeri en Cynthia, Het is nu drie weken geleden dat jullie moeder is overleden. Overdag doe ik mijn uiterste best om een en ander zo soepel mogelijk te laten verlopen, ook al valt dit lang niet altijd mee.

Ik probeer te begrijpen hoe jullie je verdriet uiten en hier zo zorgvuldig mogelijk mee om te gaan. De avonden zijn voor mij op dit moment erg vervelend, ik voel me vaak erg alleen en ik mis je moeder zo vreselijk...

Al kon ik alleen nog maar even met haar praten of zoals je moeder een poosje geleden nog tegen mij zei: "Kon ik je dan nog maar even bellen."

Dat kan natuurlijk niet en de eenzaamheid voelt onwerkelijk. (...) Ook bedacht ik me dat jullie nog heel jong zijn en later misschien precies willen weten hoe het een en ander gegaan is. Mezelf kennende denk ik dat ik dat ter zijner tijd niet zo gedetailleerd meer zal kunnen vertellen. Ook daarom denk ik er goed aan te doen alles op te schrijven.'

Pag.30-31: 'Je kon aan zijn gezicht zien dat het goed fout was. Hij vertelde dat er een kankergezwell om haar ruggenwervels gegroeid was. De wereld stortte op dat moment voor ons allebei in en we huilden. (...) Wat de bron dan wel was, kon hij helaas niet zeggen.'

Pag.53-54: 'Ik vond het gesprek met de maatschappelijk werkster nuttig. Ik vond het ook fijn dat zij mij bevestigde dat we tot dan toe goed hadden gedaan toen ik verteld had hoe we deze situatie met jullie deelden.'

Pag.68-69: 'Jullie moeder was een lieve vrouw met een zacht karakter. Echt boos zijn kon ze niet en als jullie een standje nodig hadden, moest ze daar echt haar best voor doen. Het mooiste van haar was haar zachte karakter en haar warme lach. (...) Jullie mogen er trots op zijn dat jullie zo'n moeder gehad hebben! Al besef ik me dat het veel te kort was.'

Extra: <http://www.facebook.com/pages/Diagnose-kanker/534880359869220?fref=ts>